

ZEMPLEN.

Társadalmi és szépirodalmi hetilap.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr.

Bérmintelen levelek csak ismert kezektől fogadtnak el.

Zékratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 20 kr.

A szállításhoz minden garmond sor díja 20 kr.

HIRDETÉSI DÍJ:

Minden egyes szó után
100 szóig 2 kr.
Azonfelül 1 kr.

Kiemelt, díszbetűs a körzettel ellátott hirdetésekért térmenték szerint, minden centiméter után 3 kr. számítottatik.

Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.

Hirdetéseket a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

A hazai ipartársulatokhoz!

(Az országos magyar iparegyesület érdekében.)

Nagyon gyakran hangoztatják főleg a vidéken, hogy az iparügyek egyöntetű fejlődése megköveteli, miszerint a hazai iparosoknak az ország fővárosában egy központi közege legyen, mely minden közérdekű iparügyben hivatva volna az iparosoknak tanácsadóul szolgálni és minden oly ügyben, mely az ipar érdekeivel szoros kapcsolatban áll, előmozdítólag hatni, a vidéken megindult kezdeményezéseket támogatni és az iparérdekű intézmények létesítését kezdeményezni.

Az országos magyar iparegyesület alakulása óta oda törekedett, hogy a hazai iparosoknak ily központi közegévé váljék s ha e törekvés eddig még nem valósulhatott oly mértékben, mint kívánatos volna, ennek főképen az az oka, hogy eddig a vidéken nem sikerült kellő érdeklődést felkölteni és kellő támogatásra találni. Az újabb időszak azonban e tekintetben is kedvező változást hozott, amennyiben örömmel tapasztaljuk, hogy egyesületünk iránt az érdeklődés az ország minden részében fokozódó mérvben nő s közhasznú törekvéseink rokonszenves támogatásra kezdenek találni.

Ennek következtében indítatva érezzük magunkat ezen alkalmat arra használni fel, hogy a hazai ipartársulatokat, főleg azokat, melyekkel eddig összeköttetésben állani szerencsénk nem volt, kellő mérvben tájékozzuk azon feladatok iránt, melyeket az országos iparegyesület a hazai ipar általános érdekeinek előmozdítása körül maga elé tűzött.

Az iparegyesület mindenekelőtt legfőbb feladatának tekinti, hogy a hazai ipartársulatokkal is szoros összeköttetésbe lépjen és ezeket közhasznú iparérdekű törekvéseiben tőle telhetőleg támogassa, de másfelől a hazai ipartársulatok támogatásától oly súlyt nyerjen, hogy mint a hazai iparososztály szószólója, kellő nyomatékkal és hatással emelhesse szót a törvényhozás, a kormány és a hazai közönség előtt — a hazai ipar és különösen az ipartársulatok érdekében.

Ez irányban óhajtjuk, hogy a hazai ipartársulatok egyesületünkben feltalálják azon központi vezérközeget, melyet eddig — sajnosan nélkülöztek. De továbbá a vidéki ipartársulatok kívánságára szívesen szolgálnunk tanácsadással, javaslatokkal vagy utasítással az iparos-tanonczok oktatására nézve, iparos-hitelegyletek, betegsegélyző- és temetkezési-, nyersanyag-beszerzési-, fogsztási, iparos ifjusági egyletek létesítése és alakítása tárgyában és általában minden oly ügyben, mely az illető helybeli ipar fejlesztésére és az általános iparviszonyok javítására vagy az iparos osztály érdekeinek előmozdítására nézve befolyással bír és melyre nézve a társulatok közhasznú intézkedések életbeléptetésére törekcsenek.

Magától értetődik, hogy az egyesület törekvéseit a hazai iparosok egyértelmű törekvéseivel teljesen azonosítani igyekszik: mire nézve tanúságul szolgál többi közt az egyesületnek az ipartörvény módosítása tárgyában a II. iparosgyűlés fontos elvi határozatai nyomán részletesen kidolgozott, a törvényhozáshoz beterjesztett és a lapokban kellő méltatással ismertetett emlékirata.

Hogy azonban az ezen emlékiratban kifejtett kívánságok ne maradjanak írott malaszt, hanem mielőbb megvalósíttassanak, az egyesület ez ügyet állhatatos és erélyes működése tárgyává tette és a dolog ma már végre oda van érelve, hogy a törvényhozás és kormány a jövő őszszel behatólag fog az iparügygyel foglalkozni.

Éppen erre való tekintettel igen kívánatos volna, hogy minden életrevaló ipartársulat sorakozzék az iparegyesület körül, hogy az egyesület a kiviteli kérdésekben az ipartársulatok zömének képviselőjeül léphessen fel és hogy másfelül, az ipartársulatok az egyesülettel való összeköttetésük útján ez ügyekben folyton tájékozva lehessenek és a további szervezkedésekben az egyesület támogatásában és utmutatásában részülhessenek.

Egyébiránt az egyesület más irányban is sikeres működést fejt ki a hazai iparosok érdekében. Különösen megemlíthetjük, hogy az állami szükségleteknek a hazai ipar által való fedezése érdekében évek óta folytatott sürgetéseinknek számos cikkre nézve a legjobb eredménye lett. Így például ma már a honvédség szükségletei és több más szükségletek az egyesület közvetítésével kizárólag a hazai ipar által fedeztetnek.

Hogy minden felmerülő iparügyi kérdésben mennyire igyekszik az egyesület az iparosok igazi érdekeit a törvényhozással, kormányval, bíróságokkal és magánosokkal szemben érvényre emelni, arra nézve legyen szabad utalnunk ez évi jelentéseinkben foglaltakra s azon eredményekre is, melyeket

része s nem figyelve meg intencióit, nem törődve a műveiben rejlő magvas eszmékkel, mellőzi magasztos érzelmeit, egyenlő sorsra juttatva a lant hivatás nélküli pengetőivel, a fűzfásipon zengicsélő poetasterokkal: pedig Endrődinek minden műve megérdemli, hogy bővebben foglalkozjunk vele. Én a „szabadsághoz” irt ódáját óhajtom ismertetni, már azért is, mivel e szót „szabadság” annyi sokan veszik ma ajkukra, néha tudata nélkül annak, mi rejlik e fogalom alatt; talán nem lesz érdektelen kutatni, mit érez a költő, ha e magasztos eszme, — melynek elérése után évezredek óta törekszik az emberiség — felcsillan agyában.

A klasszikusok példájára, megszólítással kezdi költeményét: „gyáva, kéjlegzőnek nevezve a kort, mely bálványai közt „a dicső, felséges, százszor szent szabadság”-ról megfeledezett. Vésztől üzve, megrabolt erővel, de nem nyomorultan emeli hozzá arcát s él szívében a remény, hogy nevezhetlen fájdalomtól eloltják, lelkét ujáteremtik a szabadság büszke lángjai, melyeket a nagy gondolatok ősforrásának, mindent betöltő szerezetnek nevez.”

Mint a szent igének hirdetője, magaslik e sorokban ki a költő magasztos lelke, kinek legfőbb vágya a szabadság elérhetése. Lerázva magáról a föld porát, megtisztítva lelkét az emberi érzelmek salakjától, dicsőült arczal néz a minden szépre és nemesre buzdító istenség, a szeretet sugárzó napja felé, szomjuhozva égi melegét s rámutatva az eszmére, mely az élet tövisai által megvérzett szívet is képes lelkesedéssel eltölteni.

Alanyi érzelmét fejezi ki, mégis úgy tetszik, hogy az egész emberiség fohásza hangzik ihletett ajkairól, mert mindnyájunkban él a vágy, mint az alvó szikra, de nem tudunk nevet adni neki; ez óda olvasásakor a költő hangulata lángarkelti a szikrát, hogy együtt érezzük vele, ki a vágyak netevábját, a nemes érzelmek összegét

TÁRCZA.

A jegybokréta.

Egyre szól a siri ének,
Dobbanása sir rögének;
Mindenütt csak gyász honol...
.. Barna lányka megy sietve,
Titkosan néz; — volna kedve
S arcza mégis oly komoly.

Kézfogója elközelge,
Erre gondol szíve, lelke:
Venni megy virágcsokort,
Melyet ifja kapva tőle
Mig jövend az esküvője:
Kalpagáho' tűzve hord.

„Merre, merre barna lányka?”
Kérde őt, ki menni látta...
Egy beteghe' — szól, — pirul
S fut tovább, hogy el ne lessék
— Mit szívébe' rejteget még —
Áruló kis ajkiról.

„Zöld levél”, — „kis rózsza”, — „bimbó”
Ép „piros pünkösdre nyiló”:
Szép együtt; — ilyet veszen...
Hogy „minek?” — sok kérde tőle...
„Egy halottnak, szemfedőre”...
S elsiet szemérmesen.

Fest a szép jövének képe
Sok gyönyört a lány elébe;
Andalogva tere meg.
S hogy belépe így fogadja
Házanépe, édes anyja:
„Völegényed hiv; — beteg”...

.. Gyülni kén' a kézfogóra...
S im harangok méla szója
Csendül át a légürön.
Ott közel egy gyászkiiséret,
Gyázkocsin meg: ifju élet
S annyi búra vált öröm!...

„Zöld levél”, — „kis rózsza”, — „bimbó”
Ép „piros pünkösdre nyiló”
Habfőhé szép szemfedőn...
Test után a barna lányka.
Ó, a mátká gyászruhába',
Megy törötten, szenvedőn.

Rátekint a kis virágra,
Meg-megindul könye árja,
Áthasít a kin szívé.
.. Óh! ki hitte vón' előre,
Hogy halottnak, — szemfedőre,
Jegyvirágnak, hogy vivém?!

Zörg a sir hideg göröngye...
.. „Óh ne hagyj el, — most! — örökre!!”
Szívzakasztón esdekel,
Ott siratja, sir rögén még
A menyasszony — völegényét:
„Kézfogóra: szemfedel!”

Kun Dániel.

Endrődi „A szabadsághoz” czimű költeményéről.

— Széptani értekezés. —

Irta: Rátz István.

(Folytatás.)

E közönyből fejthető meg, hogy oly nagyobb szabású tehetség, minő Endrődi művei felett is napirendre tér a közönség legnagyobb

az egyesület működésünk folyamában ez irányban felmutatni képes volt.

Mindezek alapján felhívjuk a hazai ipartársulatokat, hogy az országos magyar iparegyesület törekvéseit méltányolva, ezen egyesülethez csatlakozzanak. Lépjenek az iparegyesülettel szoros összeköttetésbe és közöljék vele sérelmeiket, indítványait, melyek számára mindenkor készen áll az iparegyesület lapja a „Magyar Ipar” (egyszersmind német nyelven „Industrie-Zeitung für Ungarn” cím alatt).

Felhívjuk a t. ipartársulatokat, hogy jegyzőkönyvi nyilatkozattal tagjaink sorába lépni és a nyilatkozatot az egyesülethez (Budapest, Ferenciek-bazára I. em.) beküldeni sziveskedjenek. Az egész évi tagsági díj öt frt, melynek fejében egyesületünk lapját, a „Magyar Ipar”-t minden díj nélkül kapják. Mert minél nagyobb tagszámmal, tehát minél jelentékenyebb szellemi és anyagi erővel birunk, annál hatályosabban fogjuk a magunk elé tűzött feladatokat megoldhatni s annál sikeresebben fogjuk az ipartársulatok és a hazai iparosok érdekeit minden irányban képviselhetni.

Az általános érdeklődésnél fogva, mely az iparügyek iránt nyilvánul, most az iparosoknak kétszeres kötelessége saját érdeküket, mely egyszersmind országos érdek, társulási közreműködés útján megvalósítani — és általános csatlakozás által lehetővé tenni, hogy az iparnak képviselőre hivatott legtekintélyesebb országos testület legyen közvetítő kormány, országgyűlés és iparos, közönség és termelő között.

Reméljük, hogy a t. ipartársulatok készséggel fogják ezen alkalmat felhasználni, hogy egyesületünk hazafias céljainak elérésében közreműködjenek és midőn ez ügyet újból is legjobb indulatukba ajánljuk, vagyunk

hazafiai tisztelettel

az országos magyar iparegyesület nevében:

Gr. Zichy Jenő,
elnök.

Mudrony Soma,
igazgató.

Gelléri Mór,
titkár.

A magyar nőközönséghez!

Az országos nőiparegyesület a jövő év tavaszán országos kézimunka-kiállítászt rendez, melynek előleges programját a következőkben ajánljuk a t. közönség szives figyelmébe.

egy fogalomban összegezi, melynek megjelölésére nem talál méltó szót, illő hangot s lelkesülten mondja:

... ha lenne hangom, mely örök maradna.
Azzal nevezném áldott nevedet!

Lendület, folytonos emelkedés jellemzik a két első részt s megírásokra oly ihletett perccelletett, minőben Berzsenyi „Fohászkodás”-át írta.

Majd alább „vértanuk virágának, vakító tüzzel égő napnak mondja az isteni szikrát, mely tündöklővé csókolja az eszmét, hamuvá perzseli a trónokat. Csak most érzi, mily drága szívének a szabadság, midőn reményei üszkén állva, kivüle mindent vesztett. Keserű vádként bántja szívét, hogy volt idő, midőn lázongani mert az istenség ellen, azokra prédálva szívének legdrágább érzelmeit, kik azt nem érthették.”

E tündöklő szavak érzékitik a költő lelki küzdelmét, ki megrohanva a legszebb érzések ártjától, ittasulva a legfelségesebb kéjtől, mint vergődő árny szomjuhozó kebelével néz a vakító fényű napfelé.

E sorok olvasásánál szinte látni véli izgatott képzelünk, mint rázkódik meg a szabadság lépései alatt a vén föld, mely nem képes hátáról ledobni a léha, bálványimádó csöcseléket, hogy annál boldogabbá tenné azokat, kik a jobb és nemesebb lelkek útján haladva, a földi boldogságra ép oly érdemesek, mint az égi üdvre, mit a költő lelke óhajta sejt; látni véljük, mint morzsolja porrá az óriási kéz a zsarnokság bilincseit, foszlányokká tépve a biboros palástokat, elégetve a hamis próféták fején csillogó koronákat s a költő, — bearanyozza a szabadság kelő napja által — ott hirdeti rendithetetlenül a mindent szeretettel átölelő eszme tanait, mint egy új Messiás.

Lelkünk elé idézi e költemény a szabadságért küzdött hőseket, zsarnoki kény által elnémitott hirdetőit az igazságnak, kiket lobogó tüznyelvek

Az országos női kézimunka kiállítás czélja: feltüntetni azon iparágakat, melyekben eddig a magyarországi nők sikerrel foglalkoznak; a női kézimunka haladásáról, az abban nyilvánuló ízlés fejlettségéről hű képet nyújtani; továbbá éppen a kiállítás alapján szerkesztendő szakjelentések által főleg azon hiányokat összegezni, melyek a nőipar és női kézimunka fejlődésében eddig tapasztalhatók; ezen hiányok javítására az alkalmas módokat és eszközöket javaslatba hozni; végül a nők munka- és keresetképességének előmozdítása érdekében azon új iparágak megjelölése, melyekben eddig a nők nem foglalkozhattak, vagyis a nők munkakörének kiterjesztése és előnyös javítására vonatkozólag az állami és társadalmi téren reánk váró feladatok konkrét felsorolása és ezek teljesítésére nézve a legkedvezőbb módokat ajánlása.

Kiállítható minden e hazában, esetleg külföldön tartózkodó magyar nők által készített és kiállításra méltó iparcikk és kézimunka és pedig mindennemű tűmunkák (varrás, kötés, himzés, keretmunkák, hálómunkák, csipkék, ruházati ipar), szövetek, a házi ipar összes tárgyai, ételmi-cikkiek, gazdaszónyi készítmények, háztartási és vegyes iparcikkiek, rajzok, festmények és a fegyházi ipar tárgyai.

A kiállítás három főosztályból áll. És pedig I. Az iparszerűleg üzött és keresetforrásul szolgáló nőiparcikkiek. II. Az idő hasznosítása céljából házi- vagy egyéb használatra készült női kézimunkák (műkedvelők és gazdaszónyok készítményei). III. Nőnevelőintézetek és leányiskolák kézimunkái. E három főosztály tárgyai a kiállítás és bíráló alkalmával külön szempontból fognak figyelembe vétetni. Minden tárgy a kiállítás előtt a vidéki városokban és a fővárosokban szervezendő szakértő bizottságok által (előjűri) meg fog bírálatni.

A kiállítási jutalmak: arany, ezüst és bronz díszlevelekből állanak. Az I. osztály arra méltó tárgyai arany- és ezüst pénzjutalmakkal is kitűnnek tüntetve. A bírálókat csoportonként szakértő bizottságok végezik.

A kiállítandó tárgyak által elfoglalandó térért csekély térdij fizetendő. Beigazolt szegényeknek és tanodáknak indokolt előterjesztés mellett a térdij mérsékelhető. Eladásra szánt tárgyak értékesítésének közvetítéséről a rendező bizottság gondoskodik.

A kiállítás Koburg hercegné öfensége protektorátusa és az országos iparegyesület mellett egy 100-tagu bizottság által rendeztetik. A vidéken külön kiállítási bizottságok alakíttatnak és a kiállítás minél teljesebb sikerének biztosítása szempontjából az ügy iránt érdeklődő hatóságok és testületek is bevonatnak a rendezésbe.

A tiszta jövedelem a magyar nők munkaképesítésének előmozdítására az országos nőiparegyesületnél fog gyümölcsöztetni.

A rendezésre és egyéb részletekre vonatkozó szabályokat az illető bizottságok kellő időben fogják közzétenni, illetőleg a kiállítás idejét, tartamát, helyét sat. meghatározni.

Addig is azonban, míg az egyenes felhívás

nyaldostak recsegő máglyákon, vagy a fényesre csiszolt aczél adott át a multnak, hogy mint a szentek sírjához, úgy vándoroljon vissza nevükhöz egykor az emlékezet, újabb leveleket fűzve sértetlen babérokoszorújukba. De e fényes kép mellett feltűnik ama sötét is, mely a rabszolgák életét rajzolja képzeltünk elé, fekete vonásokkal festve rá a szenvedéseket s akaratunk ellen is együtt érzünk a költővel, hogy a szabadságért

„... meghalni minden életnél szabb” s e „... nélkül élni nincsen iszonyubb!”

Nem rajongó képzelem szüleményei ez eszmék, nem a delirium homályos sejtelméi e képek, csak az igaznak, a megmáshatatlannal való, melyet mindnyájan érzünk, magasztos színekkel való festése. A szív az ésszel szövetkezett, midőn teremté e sorokat, melyeknek mindenikébe beleérté az igazság elnyomhatatlan szótátát a lánglelkű költő, mint minden virágkelyhébe rejt harmatcseppeket a természet.

Virágosan vannak az eszmék kifejezve, de az alak, melybe burkolvák, nem nevezhető cifra, de üres szóhalmaznak, mert a magasztos gondolatok nem jelenhetnek meg szegényes mezben, kell hogy az öltözet, melyben az eszme megjel en, hozzá méltó legyen.

Nem olyan az Endrődi költeményeinek nyelvezete, mint a melyen az ötvenes években írták dalaikat a tulzás kedvelői, okot adva, hogy halhatatlan Aranyunk ezt írja:

Délibáb, meny, pokol... ha mind egybevészéd:
Recipe és megvan a magyar költészet.

Csalatkoznak, a kik bőbeszédűséggel vádolják, állítva, hogy a tarka színvegyülekben elmosódnak képei, hangja elveszti az őszinteség vonását, hangulata az egyöntetűséget és mélységet, mert épen búbajos szavaival, illatos nyelvezetével lopja szívünkbe nemes érzéseit annyira, hogy

az egyesekhez és testületekhez szétküldetnék, tekintettel azon nagyfontosságú czélra, melyet bevezetésileg részleteztünk és mely a nemzeti munka terjedésében a nőknek is kijelöli az őket jogosan és kötelességszerűen megillető helyet, anélkül, hogy ezáltal bárkinek jogai csorbát szenvednének, hazafias bizalommal ajánljuk kiállításunk eszméjét a magyar nők pártoló figyelmébe és előlegesen is felkérjük őket, hogy addig is, míg becses közreműködésüket és tevékenységüket ez ügyben igénybe venni bátrak leszünk, sziveskedjenek ez eszmének saját hatáskörükben híveket szerezni, hogy az annak idején támogatásra és pártolásra készen találja hazánk nőközönségét.

Budapest, az orsz. nőiparegyesület választmányának 1880. április 21-én tartott üléséből.

V. Kovách Lászlóné,
elnök.

Phylloxera.

A phylloxera kutatásra kiküldött ministeri biztos Chyzer Kornél S.-a.-Ujhely szőlőterületének bejárását befejezve, az egybegyűlt városi tanács s városi phylloxera bizottság előtt elmondá tapasztalatait s kutatása eredményét, mely szerencsénkre nemleges, azaz phylloxerát határunkban nem talált. Előadásából kiemeljük, miszerint működése első sorban a gyanus helyekről behozott szőlőtőkék és vesszők gyökereinek megvizsgálására, azután pedig az összes szőlőterület bejárására szoritkozott, utóbbira avégből, nem fordul-e valahol tömegesebb szőlőmegbetegedés elő? melyet annak idején úgy Pancsován, mint Szendrőn is éveken keresztül más okoknak tulajdonítva s félremagyarázva, sem egyesek, sem a hatóság a kormánynak fel nem jelentettek s ezáltal a bajt elharapodni engedték.

A m. biztos Ujhely határában semmiféle szőlőmegbetegedést sem talált. Fordul ugyan kivált a távolabbi hegyeken sok helyütt elparlagosodás elő, de itt az illető tulajdonosoknak a bizalmi férfi által ismert rossz anyagi viszonyai vagy indolentiája s a művelés elhanyagolása eléggé megmagyarázták a szőlő hanyatlását. Kiemelte továbbá Galambos és Oremus aljában az országot mellett látható gyanus kinézési foltokon egyes tőkék pusztulásának okát, mely a tavalyi nagy záporban, mely a földet a hegyről ide lehordván, a tőkékét a szó teljes értelmében betemette s megfojtotta, keresendő. Itt, hová különben is a föld minden kapálás, de az esők által lehozatik, csak a tőkék gondos kapálása s a felesleges földtől való megmentése mentheti meg azokat a rothadástól.

Az importált szőlőket illetőleg; a hirhedt Mathias-féle kassai telepől csak Mezőssy Menyhért és Karsa Bertalan uraknál vannak gyökere vesszők. Előbbi szerencsére azonban csakis Rongyvaparti kertjébe, távol minden szőlőtől ültette el s ezek igen dusan díszlenek s a kiásottak gyökerein phylloxerát nem talált. Karsa ur szőlőjébe ültette azokat, csakhogy az ő általa

vele sirunk a szenvedések órájában, vele dalolunk a boldogság mámoros perczeiben. Az a szingazdag, szivárványos nyelvezet okozza, hogy érzelmeit mintegy beoltja lelkünkbe, szívünket erősebb dobogásra ingerelve, vagy megadó bánatra hangolva. Elmondhatjuk róla, hogy eszméi mindig viszhangra találnak olvasói szívében.

Az óda két utolsó részében „panaszokodik, hogy romokká égette lelkét s elmerülve a zajló szenvedélyek árjában, az üdvről hasztalan szötte merész álmait, lánczokba hagyva verni szívet. esengve szerelem után s így kiált fel:

De most szétzuzlak áldatlan bilincsek
És rabszolgátok többé nem leszek.

Kitépi szívéből a szerelem gyászos emlékeit, mert nem hideg, homályos éj, forró világosság, vakító fényű tűz kell lelkének. Mindene volt a szerelem, mely most vérző szívtől elszakad, oda dobja mégis, hisz egyedüli vágya.

Hadd legyen élttem tiszta, mint a napfény,
S halálom egykor büszke és szabad!”

E magasztos sorokkal végződik az óda, melynek olvasása után bámulat fogja el szívünket, a költő erős lelke előtt, ki eltérve a fonalat, mely első, ábrándokkal teli szöött szerelméhez kötő; szétüze a búvós emlékeket, melyek csendes estében lelke elé festették a kedves arcát, kiről mindig álmodott; a feledés leplelével borítja az utolsó, de gyötrő szerelem képeit, mely csak fájdalmat szült, mégis mindene, legdrágább kincse volt s lerázva lelkéről a rózsalánczából fűzött bilincseket, kitepve szívéből a legszebb emlékeket, elveti mindazt, a mi multjára emlékeztetné. bánatosan, megtörten mondja: „Szégyen reám, hogy égi lánggal rabságért esengtem.

(Folyt. köv.)

hozott g
mindenik k
keztek ide
voltak. Eze
ben sem le

A töb
lyekről való
sem lehet

Minda

rüli annak

mentes, me

talán valam

galása utá

inti a szó

negatív lelé

sági érzeti

figyelemme

megbeteged

teni s ő hi

is szivesen

szőlők meg

vollétében

ügybuzgó

fognak ten

Vizsg

továbbá az

szőlőbirtok

mogatásban

is olyannak

gát; mind

kik az eg

feltalált új

dolgot fel

soha nem

egyének ca

módot aján

saját jól fe

küldjenek

lepett vidé

saját szem

s kenyérke

a pusztulás

okozza.

Mert

lesznek m

sem uri sz

szély kom

ajánlja a k

figyelmébe

Befeje

a ministeri

delt bizalm

nácsnok ur

gálat egész

góságot fej

fejezni s azt

tudomására

A vár

örvendetes

tését s K

mondván

ülés elosz

vozott kör

s a szeren

A lef
gatta meg a
K.-Kövesd,
e pusztító
kenyen su

alapító ta

S.-a.-T

Négy köben
Női ezüst h
Tizenöt kob
Ugyanaz a
Ezüst Remé
Patén
horgo
Munkás Ré
Ugyan ilyen
Magától vil
Arany Cilin
Ugyanaz

ama szedelg

nyöket meg

V

M

HIRDETÉSEK.

Fleischer és Társa Kassán,

(Bizományi-raktár: Kornstein Ignác urnál S.-a.-Ujhely.)

ajánl Csermelyvölgyi gazd. gépgyárában készült ugy minőség mint mennyiségre nézve jónak bizonyult munkaképességű

járgány tisztító-szerkezettel ellátott cséplőgépeket

zsákoló készülékkel, melyek a kicsévelt életet majdnem tökéletesen tisztán állítják elő; továbbá: járgány-cséplőgépeket, álló vagy fekvő járgányokkal 1—4 lóerőig; jobbitott Baker rostákat, magtár-rosták, szelelő-rosták és konkolyválaszlókat, stb.

8-8

Cséplőgépeinkről szóló részletes képes-árjegyzékek kívánatra bérmentesen küldetnek.

Kalap raktár

Érdekes

Sátoralja-Ujhely és a megye uri közönségeire!

Van szerensém tisztelettel köztudomásra hozni: miszerint

uri- és női-, valamint vászonüzletem a „Vadászkürt” szálloda helyiségében

márcziushó óta fenáll s az alábbi cikkekkel a lehető legdusabban el van látva. Beszerzési forrásaimnál fogva azon helyzetben vagyok, miszerint a rendes áron alól 10% engedménnyel szolgálhatom ki t. látogatóimat.

Üzletemben raktáron vannak:

Mindenféle mosó cretonok	méterje 28 kr. kezdve 50 krig.
Legjobb Schrollféle chifonok	22 „ „ 60 „
Mosó oxfordok	25 „ „ 42 „
Pamut gyöcsök	18 „ „ 32 „
Nankinok, sárga, fehér, piros	26 „ „ 60 „
Czérna és szileziái vásznak 1/4 s 30 rőfös	6 frittól 14 frtig.
Ugyanezek 1/4 és 30 rőfös	7 „ „ 15 ft 50 kr.
Rumburgi csakis Eduárd Richterféle 54 rőfös	23 ftt kezdve 80 frtig.
Azokivül rumburgi 8 és 1/4 vásznak minden árban kaphatók. Továbbá legjobb crasz, irlandi, hollandi vásznak különféle árban, ágynemű kanavászok 30 és 35 rőfösök, ágyceték és paplások minden árban, fehér és színes asztalneműek 1/4 kezdve 6 rőfösökig, vagy pedig 6 személytől kezdve 24 személyig.	

Mindenféle fehér és színes rumburgi zsebkendők, téli kendők 1/4-től kezdve minden nagyságban, ugymint mindenféle szimpla és dupla barhétok, mindenféle színes és fehér ingek, lábravalók is, hölgyek számára szintén kaphatók; mindenféle esernyők, kalap raktár, gallérok, kélzélők, nagy raktár szőnyegekben, sétatövek, inggombok szivar s pénztárczák és többféle apróságokban.

E megnevezet. áron kívül üzletem még más nagyszámú cikkekkel is, — melyek e hirdetés keretében időnkint sajon:ze-üleg fognak közöltetni — gazdagon el van látva és bátorodom ezt a nagyérdemű közönségnek megegyszer becses figyelmébe ajánlani, megjegyezvén: hogy árucikkeimmel S.-a.-Ujhelyben első lenni óhajtok s hogy ebbeli törekvésem nem üres reklám, azt hiszem, eddigi igen tisztelt vevőim minden hízlegés nélkül bizonyíthatják.

Illő tisztelettel

KELLER ANDOR.

Hirdetmény.

A sárospataki ref. főiskola tápintézetének kenyérsütése 1880-ik évi sept. 1-ső napjától kezdve egy vagy több évekre métermázsánként megállapított sütésdíj mellett — egy pék mesterek, ki Sárospatakon tartozik lakni, — szerződésileg kiadatik. Felhivatnak tehát a vállalkozni kívánó sütőmesterek, — hogy a sütésdíj iránti ajánlataikat 200 ftt bánat bér letétele mellett f. 1880-ik évi juliushó 31-ik napjáig — a s.-pataki ref. főiskola pénztári hivatalában nyujtsák be. Ugyanott 500 métermázsas legjobb minőségű rozs szállítása iránti ajánlatok 1880. évi aug. 15. napjáig elfogadhatnak s mindkét ügyleti szerződés részletes feltételei meg tudhatók.

Sárospatak, 1880. jul. hó 15.

a s.-pataki ref. főiskola jogigazgatói hivatala.

Bérleti

árverési hirdetmény.

Alólirott által azonnal közhírré tétetik, miszerint a Zemplénmegyei Vécse és vásárhelyi határokon fekvő gr. Csáky Imre örökösait illető nemesi birtok 1880. évi octóber 1-től számítandó hat évre a földbirtokosok által szabad kézből 1880. évi augusztushó 8-án Nagy-Mihály városában, Kos⁴ vendéglő helyeiségeiben nyilvános árverésen bérbe fog adatni,

A szokásos bérleti szerződés pontozatai alólirottól megtekinthetőek, az árverés tehát egyedül a bérleti összegre vonatkozhatik.

Zárt, 10% bánatpénzzel ellátott ajánlatok alólirottól Vidrányba utolsó posta Mezőlaborcz az árverési határidő előtt legalább két nappal adhatók.

Mely árveréshez, az árverelni szándékozók ezennel meghivatnak.

A kikiáltási ár a múlt évi bérösszeg, melynek 10%-ja az árverésnél bánatpénzül letendő.

Kelt Vidrányban, 1880. évi juliushó 9-én.

Ehrenheim Schyttra Ferencz, földbirtokos.

Hirdetés.

Sárospatakon f. év. augusztushó 1-én d. u. 3 órakor a ref. lelkészi lakon, a ref. egyház birtokán levő

148 hold tagositott föld

adatik ki haszonbérbe hat esztendőre, akár öszszesen, akár részletekben.

Az árverelni szándékozók 80 ftt bánatpénzt tesznek le, mely összeg a legutolsó részletfizetésbe számítatik, addig a haszonbérlet ezen összeg 6 százalékját élvezik.

Sárospatak, 1880. juliushóban.

Kérészy István, ref. főgondnok.

Regale bérbeadás.

A Mád városában (Zemplénmegye) a közbirtokosság tulajdonához tartozó regale, ahhoz tartozó

italmérési joggal, állás és korcsma-épületekkel, ugyszintén a város közepén lévő nagy-vendéglője,

1881-ik évi januárhó 1-től kezdve, hat egymás után következő évekig, f. évi szeptemberhó 1-én esetleg ugyanazon hó 15-én és 30-án tartandó árverésen haszonbérbe fognak adatni; a haszonbéri feltételek előlegesen megtudhatók alulirotnál

Mád, 1880. juliushóban.

Kaliczky István, közbirtokos Mádon.

Legenye-Mihályi állomáson fekvő körülbelül

180 darab tölgyfa tönk

3—6-30 meter hosszú, átlag 55 cent. vastag, (alkalmas bodnárok részére) eladandó.

Bővebb felvilágosítást nyerhetni Dunkel V. K. parquet-gyárában Kassán.

3-3

ELŐTTE

Egész évre

Félévre

Negyedévre

Bérmentes

ismert ke

Készítők

Egyes sa

A nyiltár

mond s

A

Az ipar
gyobb fel
nemcsak a
leghatékora
azért, mer
lődés utja
hogy azok
közremükö

Mielő
fejtegetése
liteni, hog
gán gazda
midőn tén

müködik.
mint erdő
Ebbeli m
kötelesség
mindig fő

az államo
nemes fölk
sonlókép
fogyasztó

hazafias é
teljük, ho
belföldi ip
már nem p
a haszon

teknek ily
Mert
ha szükség
ajánlköző
verseny fo

erejét növ
keinek k
is, hogy
utat nyit

iparost,
gozza és

